

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Az európai biztonsági stratégia megvalósítása: uniós cselekvési terv a tűzfegyverek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme és használata ellen

[COM(2015) 624 final]

és

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a terrorizmus elleni küzdelemről, valamint a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról

[COM(2015) 625 final – 2015/0281(COD)]

(2016/C 177/09)

Előadó: Cristian PÎRVULESCU

2015. december 22-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Az európai biztonsági stratégia megvalósítása: uniós cselekvési terv a tűzfegyverek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme és használata ellen

[COM(2015) 624 final]

és

„Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a terrorizmus elleni küzdelemről, valamint a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról”

[COM(2015) 625 final – 2015/0281(COD)].

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció 2016. február 24-én elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2016. március 16–17-én tartott, 515. plenáris ülésén (a 2016. március 17-i ülésnapon) 145 szavazattal, 3 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az EGSZB arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a tűzfegyverek és a lőszeres illegális kereskedelme, illetve a terrorizmus elleni küzdelem érdekében vonják össze eszközeiket. Az uniós és nemzeti szintű védelmi intézkedések fokozása azonban olyan halmozott hatáshoz vezethet, amely globális szinten károsan érintheti az alapvető jogokat, és e kihágások óhatatlanul azzal járnának, hogy az EU nem lenne képes alapvető küldetésének teljesítésére.

1.2. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság úgy véli, hogy a vizsgált irányelvjavaslatra és közleményre szükség van egy olyan Európa felépítéséhez, amely nagyobb biztonságot nyújt a területén élő minden polgára számára, mivel a terrorizmus elleni küzdelem a tagállamok és az EU közös hatáskörébe tartozik. A közös hatáskör kérdéseket vet fel az esetleges kötelező jellegű intézkedésekkel kapcsolatban, amelyeket az irányelv talán megpróbálna előírni a tagállamok számára. A tagállamok feladata, hogy minden tőlük telhetőt megtegyenek a szervezett bűnözés – különösen a terrorizmus – valamennyi formájának megelőzése, illetve az azokkal szembeni küzdelem érdekében, bármi legyen is a motivációjuk. Ugyanakkor az uniós intézmények feladata, hogy hozzájáruljanak az ilyen típusú erőszakos cselekmények terjedésének megfékezéséhez szükséges erőfeszítések koordinálásához és összehangolásához.

1.3. Az EGSZB nyomatékosan felhívja a figyelmet arra, hogy az arányosság minden jogállamban szükségszerűen érvényesülő elvét valamennyi állami szervnek és bíróságnak be kell tartani, és egyúttal követeli is ennek tiszteletben tartását. A szükséges védelmi intézkedések téves értelmezése, illetve az azokkal való visszaélések elkerülése érdekében az EGSZB az 1566. sz. ENSZ BT-határozattal összhangban megállapítja, hogy terrorizmusról csak akkor lehet beszélni, ha az emberölésre, súlyos testi sértésre, túszejtésre vagy az infrastruktúra súlyos károsítására irányuló cselekmények, illetve az ezekkel való fenyegetés célja az, hogy ijedelmet idézzon elő, megfélemlítse a lakosságot vagy kényszerhelyzetbe hozzon egy kormányt.

1.4. E jogszabályváltozások szélesebb körű, a jelenlegi nemzetközi kapcsolatok keretében nehezen illeszkedő erőfeszítések részét képezik, és az a céljuk, hogy sikerüljön megbirkózni egy olyan fenyegetéssel, amely jellegénél fogva az európai demokratikus rendszerek alapjait kezdi ki. Félelemkeltés, a közvélemény megosztása, a lakosság meghatározott csoportjaival kapcsolatos sztereotípiák táplálása, a hatóságok stabilitásának fenyegetése és a tekintélyelvű intézmények megerősödése a demokratikus képviseletet biztosító intézmények rovására – ezek a terrorista cselekmények várható következményei, amelyek határozott és átlátható fellépést igényelnek. Az EGSZB úgy véli, hogy az európaiaknak mind a *biztonsághoz*, mind a *szabadsághoz* joguk van.

1.5. Az EGSZB úgy véli, hogy minden demokrácia számára veszélyt jelent, ha megelőző jelleggel a jogszabályok még el sem követett jogsértéseket, bűncselekményeket is büntethetővé tesznek. A javaslat 3. cikke (2) bekezdésének i) pontját törölni kellene a jogérvényesülés és a biztonság összekeverésének elkerülése érdekében. Hasonlóképpen, az irányelvjavaslat 15. cikke nem biztosítja sem a polgári szabadságjogokat, sem az ártatlanság védelmét. Az EGSZB-t ezenkívül a szándék bizonyításának kérdése is aggasztja, és úgy véli, hogy az 5–13. cikkekben felsorolt valamennyi esetben a vádak megerősítéséhez a bizonyítékokat a bíróságok elé kell tárni.

1.6. Az EGSZB úgy véli, hogy eszközöket kellene kialakítani a radikalizálódás megelőzésére egy olyan nagyobb ívű program részeként, amely az ilyen típusú fenyegetések terjedésének társadalmi, gazdasági, kulturális, vallási és politikai okaival foglalkozik. Álláspontja szerint ezeket az eszközöket össze kell hangolni a terrorizmus elleni küzdelemmel és a terrorizmus visszaszorításával kapcsolatos tevékenységekkel. A radikalizálódás azonban nem egyenlő az erőszakra való hajlammal és az erőszakra történő felszólítással. A megelőzést szolgáló szakpolitikáknak és programoknak azokat az egyéneket és csoportokat kell megcélozniuk, akik a leginkább hajlamosak arra, hogy terrorista célú erőszakos cselekményeket kövessenek el. A civil társadalomra fontos szerep hárul azon körülmények kezelésében, melyek kedveznek a radikalizálódásnak, és hajlamosabbá tesznek az erőszakos cselekmények elkövetésére.

1.7. A jogszabályok egyértelművé tételén és a tagállamok között a fent említett területeken folytatott együttműködés javításán kívül össze kell hangolni a Közel-Keletre és Észak-Afrikára vonatkozó külpolitikát. Ebben a régióban a közelmúltban jelentős, gyakran erőszakkal járó átalakulások mentek végbe, melyek instabilitáshoz és konfliktusokhoz vezettek. A terrorista fenyegetés azért vált ilyen égető problémává az elmúlt évek során, mert bizonyos aktív konfliktuszónák gyűjtőpontként működnek, ahol számos európai polgár talál inspirációt és kiképzést nyújtó helyszínt. A régióban tartósan fennálló konfliktusok, ideértve a „befagyasztott” konfliktusokat is, egyes csoportokat és személyeket arra ösztönözik, hogy terrorista cselekmények szervezésébe kezdjenek. Az EGSZB kiemelt fontosságúnak tartja, hogy egyértelműbben kezdjenek el foglalkozni a régió stabilizálására, fejlesztésére és demokratizálására irányuló erőfeszítésekkel. A szegénység, a korrupció, valamint a politikai és társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet kiemelten kell kezelni.

1.8. Az EGSZB úgy véli, hogy a tűzfegyverekhez, lőszerkehez és robbanóanyagokhoz való hozzáférés drasztikus korlátozása prioritás kell, hogy legyen a tagállamok és az uniós intézmények számára. A közelmúltban Európában elkövetett terrortámadásokból az derült ki, hogy a terrorista cselekményekben részt vevő személyek a feketepiacon szereztek be veszélyes fegyvereket, ahol rendkívül széles a fegyverek kínálata. A terrorista csoportok és a szervezett bűnözői csoportok közötti összejátszás komoly veszélyt jelent az európai polgárok és mások életére nézve is.

1.9. Az EGSZB támogatja a terrorizmus áldozataira vonatkozó jogszabályok egyértelműsítését. Az áldozatoknak azonnali és hatékony segítséget kell nyújtani, nemcsak közvetlenül az elszenvedett cselekmények után, hanem közép- és hosszú távon is. Ugyanakkor jobban meg kell érteni a terrortámadások társadalmi, gazdasági és pszichológiai következményeit a közösségek, személyek és a különböző gazdasági ágazatok tekintetében is. Az EGSZB arra ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg ezeket a szempontokat, és az eredmények ismeretében javasoljon megfelelő intézkedéseket. A közelmúltbeli támadások kihathatnak olyan ágazatokra, mint a turizmus és a közlekedés, ezért az uniós és nemzeti hatóságoknak támogatási programokat kell bevezetniük. Az EGSZB megjegyzi, hogy a terrorizmus megelőzése és az ellene való küzdelem költségekkel jár, és felszólítja az Európai Uniót, hogy fontolja meg a tagállamok ilyen irányú erőfeszítéseinek pénzügyi támogatását.

2. A jelenlegi helyzet: a biztonság növelésének és az alapvető jogok tiszteletben tartásának az összehangolása

2.1. Ahogyan a hágai és a stockholmi programról készített véleményeiben, valamint a „Nyitott és biztonságos Európa: váltsuk valóra!” című közleményről szóló véleményében is megerősítette, az EGSZB úgy véli, hogy a szabadsággal, a biztonsággal és a jogérvényesüléssel kapcsolatos valamennyi politika alapja és referenciapontja az emberi jogok európai egyezményében és az Európai Unió Alapjogi Chartájában biztosított alapvető jogok folyamatos és megkülönböztetésmentes védelme kell, hogy legyen ⁽¹⁾.

2.2. A terrorizmus elleni küzdelem tekintetében az EGSZB úgy véli, hogy a jelenlegi nemzetközi helyzetben logikus lépés a hatályos jogi keret felülvizsgálata annak érdekében, hogy a terrorista tevékenységekkel összefüggő cselekményeket bűncselekménynek minősítsék. Az EGSZB megjegyzi, hogy az irányelvjavaslat alapvető jogokkal foglalkozó részében (az indokolás 3. pontja) szó van arról, hogy ki kell zárni az önkényesség bármely formáját, és – az ugyanerről a témáról szóló más véleményeihez hasonlóan –, leszögezi, hogy elsőbbséget kell biztosítani az alapvető jogoknak, és mindenképpen fenn kell tartani a szilárd és működőképes demokratikus környezetet a terrorista fenyegetésekkel szemben ⁽²⁾.

2.3. Az EGSZB felhívja a figyelmet arra, hogy fontos a schengeni térség megőrzése, amely konkrét formába önti a Szerződésben lefektetett elveket. Arra ösztönzi a tagállamokat, hogy ne korlátozzák a szabad mozgást az EU-n belül.

2.4. Tudatában annak, hogy milyen súlyos kihívást jelent a jelenlegi geopolitikai helyzet, az EGSZB megállapítja, hogy az irányelvjavaslatban szereplő meghatározások nem elég egyértelműek ahhoz, hogy garantálják a polgárokra vonatkozó, az Alapjogi Chartában és a Szerződésben rögzített jogok alkalmazását. Rámutat, hogy a kifejezések értelmezési tartománya túlságosan tág, és hogy a jelenlegi körülmények között az értelmezést nem a bírók, hanem az ügyészek és a bűnüldöző szervek végzik. Az EGSZB arra az esetleges kísértésre is felhívja a figyelmet, hogy mind nemzeti, mind uniós szinten kivételes jellegű intézkedéseket csempésszenek a rendes jogszabályok körébe. Legalábbis erre enged következtetni egy ilyen irányelvre irányuló, megosztott hatáskörbe tartozó területre vonatkozó javaslat.

2.5. Az EGSZB üdvözlöi a digitális információs rendszerek interoperabilitásának megvalósítását, amennyiben azoknak a terrorizmus elleni küzdelem elősegítése a céljuk. Ezzel kapcsolatban az EGSZB úgy véli, hogy a Schengeni Információs Rendszer (SIS) az uniós információs rendszer alapvető pillére, és azt javasolja a döntéshozóknak, hogy mindent tegyenek meg annak biztosítására, hogy valamennyi tagállam részt vegyen benne.

3. Általános és konkrét megjegyzések

3.1. A tűzfegyverek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme és használata elleni uniós cselekvési terv

3.1.1. Általános megjegyzések

3.1.1.1. Az EGSZB úgy véli, hogy a közleményben körvonalazott javaslatok üdvözlendők. Jelentősen javítani kell a tagállamok közötti intézményi együttműködést, mind az információcsere, mind a meglévő adatbázisok egységesítése tekintetében. Külön meg kell említeni a nemzeti közigazgatási szervek személyzetének részére kidolgozott képzési programokat, amelyek eddig nem számítottak kiemelt feladatnak.

3.1.1.2. Az EGSZB úgy véli, hogy az adatbázisok interoperabilitásának biztosítása és a nemzeti hatóságok adatgyűjtésre történő ösztönzése rendkívül fontos annak biztosításához, hogy megfelelően ellenőrizzék a tűzfegyverek és robbanóanyagok használatát.

3.1.1.3. Az EGSZB üdvözlöi, hogy figyelmet fordítanak a tűzfegyverek interneten (a látható és láthatatlan hálózaton) való tiltott forgalmazása megzavarásának és az új technológiák – például a 3D-s nyomtatás – terjedéséhez kapcsolódó kockázatoknak.

3.1.1.4. Bár további erőfeszítésekre van szükség a felderítési technológiák alkalmazása és alkalmazásuk egységesítése terén, az EGSZB felhívja a figyelmet annak kockázatára, amit e technológiák létrejövő „piaca” jelenthet. Ha a gazdasági szereplők kereskedelmi forgalomba kívánják hozni e technológiákat, előfordulhat, hogy eltúlozzák a biztonsággal kapcsolatos lehetséges kockázatokat és ebből kifolyólag félelmet keltenek a lakosság körében. Ugyanakkor az EGSZB a felderítő technológiáknak nem az általános elterjesztését, hanem a meghatározott célokra – az igények és kockázatok alapján – történő felhasználását támogatja.

⁽¹⁾ HL C 451., 2014.12.16., 96. o.

⁽²⁾ HL C 218., 2011.7.23., 91. o..

3.1.1.5. Az EGSZB arra ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy az operatív együttműködés, a nyomonkövethetőség és a tűzfegyverekkel való visszaélés megelőzésének optimalizálása érdekében támogassa az Europol, az Interpol, az iTrace és más illetékes szervezetek fő szereplőit, valamint a vámhatóságok és a tűzfegyverek behozatalára és kivitelére vonatkozó engedélyeket kiadó hatóságok közötti szoros együttműködést.

3.1.1.6. Az EGSZB üdvözlöi az operatív tevékenységek megerősítésére és az EU-Délkelet-Európa cselekvési terv hatályának kiterjesztésére, valamint a közel-keleti és észak-afrikai országokkal (a MENA régióval) való együttműködés megerősítésére irányuló szándékot. A harmadik országokkal folytatott együttműködés ezen a területen is igen fontos.

3.1.1.7. Az EGSZB felhívja a figyelmet arra, hogy ezen országok többségében intézményi jellegű problémákkal kell számolni, különösen a rendőrség feddhetetlenségével kapcsolatban. A kimondottan a tűzfegyverek területén folytatott együttműködésen kívül az Európai Uniónak ösztönöznie és támogatnia kell az az érintett országok intézményi reformjait.

3.2. A terrorizmus elleni küzdelemről szóló irányelv

3.2.1. Általános megjegyzések

3.2.1.1. Az EGSZB úgy véli, hogy a jogszabályokat és az intézményi eljárásokat folyamatosan a biztonsággal kapcsolatos tendenciákhoz és kockázatokhoz kell igazítani. A közelmúlt eseményei azt mutatják, hogy a terrorizmus jelensége nemzetközi vetületeket kezd ölteni – egyrészt a hírközlési infrastruktúra, másrészt a közel-keleti és észak-afrikai konfliktusok miatt.

3.2.1.2. A terrorista csoportok finanszírozása, kiképzése, a felbujtás és a helyszínre történő utazás mind olyan tevékenység, amely összefügg a szűkebb értelemben vett terrorista cselekményekkel. Az EGSZB az arányosság elvének alkalmazását javasolja az uniós intézményeknek és a tagállamoknak, azaz az e cselekedetek büntethetővé tételének és az ellenük való küzdelemnek súlyosságukkal és szándékos jellegükkel arányosnak kell lennie.

3.2.1.3. Az EGSZB egyetért a terrorista bűncselekmények elkövetésére ösztönző vagy azokat koordináló cselekmények büntethetővé tételével, amelyeket leggyakrabban olyan személyek követnek el, akik nem közvetlenül, hanem mások révén cselekszenek.

3.2.1.4. Az EGSZB ugyanakkor aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a tagállamok jó szándéka nem áll arányban kapacitásaikkal az alapvető jogok védelmét, valamint az alkotmányos rendelkezések és a nemzetközi szerződések rendelkezései gyakorlatban való betartásának biztosítását illetően. A múlt év végén elkövetett terrortámadások nyomán Franciaországban bevezetett szükségállapot olyan intézkedések meghozatalát tette lehetővé a francia állam számára, melyeket a civil szervezetek megkérdőjeleztek az alapvető jogok tekintetében⁽³⁾. Az EGSZB felszólítja a nemzeti hatóságokat, hogy feladataikat arányosan és hatékonyan végezzék, és kerüljenek minden olyan intézkedést, amely a kívánttal ellentétes hatást válthat ki. A terrorizmus megelőzése és az ellene folytatott küzdelem csak a jogállamiság, az alapvető jogok és a nemzetközi szerződések tiszteletben tartásával lehetséges. Az EGSZB úgy véli, hogy ki kell alakítani egy mechanizmust a tagállamok terrorizmussal kapcsolatban hozott intézkedéseinek folyamatos nyomon követésére. Ezzel kapcsolatban arra kéri az Európai Bizottságot, hogy vezessen be olyan eljárásokat, amelyek kiszűrik és megszüntetik az esetleges túlkapásokat. E tekintetben az egyik lehetőség a jogállamiság tiszteletben tartásának ellenőrzésére szóló, az Európai Bizottság által bevezetett mechanizmus igénybevétele lenne, amely lehetővé teszi a jogsértések azonosítását és eljárásokról gondoskodik azok orvoslására.

3.2.1.5. A terrorizmus megelőzésére, az ellene való küzdelemre és a terrorizmus hatásainak kezelésére irányuló erőfeszítések hatékony összehangolása, valamint az eljárások egységességének – az alapvető jogok szempontjából is – biztosítása érdekében az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot és a többi uniós intézményt, hogy fontolják meg egy, a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó európai ügynökség felállítását.

⁽³⁾ Lásd az alábbi jelentést: Franciaország: Visszaélések a szükségállapot keretében. Véget kell vetni a bírói felhatalmazás nélküli házkutatásoknak és házi őrizetnek Human Rights Watch (HRW) 2016. február 3. és a *Mi lesz a jogállamiság elveivel a szükségállapot során?* című jelentést. (Dominique Guibert) Európai Szövetség az Emberi Jogok Védelméért (AEDH).

3.2.2. Konkrét megjegyzések

3.2.2.1. A terrorista bűncselekmények meghatározását illetően (II. cím 3. cikk), fennáll annak a kockázata, hogy a terrorizmus és az azzal összefüggő cselekmények fogalmának meghatározása túlzottan széles körű.

3.2.2.2. Például a 3. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint az „infrastrukturális létesítmény – beleértve az informatikai rendszert is – (...) súlyos megrongálása” terrorista cselekménynek tekinthető. Nem derül ki egyértelműen, hogy a számítógépes hackertevékenység terrorista cselekménynek tekinthető-e. Vannak ilyen esetek vagy ilyen típusú cselekmények, amelyek célja közérdekű dokumentumok közzététele, és még ha ezek megszerzése és közzététele büntetendő is, e cselekményekre akkor sem illik a terrorizmus tipikus meghatározása.

3.2.2.3. A 3. cikk (2) bekezdésének i) pontja „az a)–h) pontban felsorolt cselekmények elkövetésével való fenyegetés”-t már terrorista bűncselekménynek minősíti. Ez a pont rendkívül problematikus, főképp, ha az arányosság elvét nem tartják tiszteletben. Egy fenyegetés nem bírálható ugyanúgy el, mint egy cselekmény, mivel csak egy eshetőségre, nem pedig egy valóban elkövetett cselekedetre utal. Az EGSZB azt javasolja, hogy vonják vissza az irányelvjavaslat 3. cikk (2) bekezdésének i) pontját.

3.2.2.4. A „terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános izgatás” (III. cím, 5. cikk) tekintetében a bűncselekmény meghatározása nem világos. Mivel a sajtószabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága biztosítva van, felmerül a kérdés, hogy egy terrorista merénylet egyszerű nyilvánosságra hozatala milyen esetben válik izgatássá egyszerű információközlés helyett. Hasonlóképpen, a közösségi média platformjainak fejlődése – ahol valamennyi felhasználó egyben tartalmat is létrehoz –, azzal jár, hogy nagyon nehéz megfelelő módon nyomon követni és elkülöníteni azokat az elemeket, amelyek információként, illetve izgatásként értelmezendők.

3.2.2.5. Ami a „terrorizmus céljából külföldre utazás” (III. cím, 9. cikk) bűncselekménnyé nyilvánítását illeti, a „terrorizmus céljából” kifejezés meghatározása távolról sem nevezhető világosnak. Amikor egy merénylet szervezéséről vagy kiképzési tevékenységben való részvételről van szó, egyértelmű a helyzet, egy olyan személy esetében azonban egyáltalán nem az, aki egy felkelésben, fegyveres lázadásban vagy polgárháborúban vesz részt (például Szíriában vagy Líbiában). Egy szinte konvencionális háborúban való részvétel vajon terrorista célúnak minősül-e⁽⁴⁾? Az a helyzet is előállhat, hogy európai harcosok olyan lázadó csoportok oldalán harcolnak, melyeket terroristának minősítenek azok a nemzeti kormányok, amelyeknek a területén működnek, illetve harmadik országok kormányai.

3.2.2.6. Ezzel a problémakörrel kapcsolatban megjegyezzük, hogy nehéz meghatározni, hogy egy csoport „terrorista”-e vagy sem. Ezek a nehézségek nem pusztán az elemzési terv tekintetében, hanem intézményi szinten is felmerülnek. Az Európai Unió a saját rendszerét alkalmazva állítja össze a terrorista szervezetek listáját, illetve azt alkalmazva töröl arról szervezetekeket, beleértve azokat is, amelyek „külön” listán, az ENSZ listájától elkülönítve szerepelnek⁽⁵⁾. Előfordulhat, hogy valamely állam gyakorlata vagy a terrorista jellegről adott meghatározása eltér az uniós gyakorlattól, illetve meghatározástól. Ilyen esetben össze kell ezeket hangolni a tagállamok, az uniós intézmények és – különösen – az e téren hatáskörrel rendelkező szervek (pl. az Europol) között.

3.2.2.7. A 12–14. cikkeket illetően nem egyértelmű, hogy az egyes tagállamok büntetőtörvénykönyveiben bűncselekménynek nyilvánított cselekményekhez képest szükség van-e arra, hogy az említett cselekményeket külön bűncselekménynek nyilvánítsák. A terrorista célt mindenesetre el lehet ismerni súlyosító körülménynek az említett bűncselekmények tekintetében, amely – az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett – indokolhatná a súlyosabb büntetést.

3.2.2.8. A „terrorista bűncselekményekkel való kapcsolat” (15. cikk) tekintetében az „ahhoz, hogy egy, a 4. cikkben és a III. címben említett bűncselekmény büntetendő legyen, nem szükséges, hogy a terrorcselekményt ténylegesen elkövessék”, fölvet egy problémát. Hogyan állapítható meg, hogy terrorista célról van-e szó, azaz, hogy egy adott cselekmény része-e egy valamilyen bűncselekmény tényleges elkövetéséhez vezető láncnak, és nem egymástól különálló cselekményekkel állunk szemben? Ennek negatív következményei lehetnek az alapvető jogokra nézve.

⁽⁴⁾ Érdekes például azon európai harcosok esete, akik Szíriában a kurd milicisták oldalán harcolnak a Dáis, a vallási ihletésű globális terrorista jelenség középpontjában álló csoport ellen. Egy holland állampolgár, a nemzeti hadsereg volt katonája ellen a holland hatóságok eljárást indítottak gyilkosság vádjával, miután a kurd erők (PKK) oldalán részt vett a szíriai harcokban. Nem világos, hogy vajon módosulni fog-e a hasonló esetek jogi minősítése, miután az irányelvet átültetik a holland joganyagba.

⁽⁵⁾ EU Terrorist Listing. An Overview about Listing and Delisting Procedures („A terroristák uniós jegyzéke. A jegyzékbe vételre és a jegyzékből való törlésre vonatkozó eljárás áttekintése), Martin Wahlisch, Berghof PEACE Support, 2010.

3.2.2.9. Az EGSZB nem érti, miért van szükség a természetes személyekkel szemben alkalmazható szankciókról szóló 17. cikkben szereplő javaslatra, amely szerint a tagállamoknak ügyelniük kell arra, hogy az említett bűncselekményekre olyan büntetőjogi szankciók vonatkozzanak, amelyek „kiadatást eredményezhetnek”.

3.2.2.10. Ami az átültetést illeti, a javaslat az elfogadás időpontját követő 12 hónapos határidőt állapít meg. Az EGSZB arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az irányelv végrehajtásának felgyorsítása érdekében a lehetőségekhez mérten rövidítsék le ezt az időszakot.

Kelt Brüsszelben, 2016. március 17-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Georges DASSIS
